

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5419

гр. София, 23.06.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в закрито заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

като разгледа дело номер **5938** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, във вр. с ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от М. Д. Д., с адрес: [населено място], [улица], етаж 3, ап. 3, чрез адв. Д. Т., съдебен адрес: [населено място], [улица], етаж 3, офис 5, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23–1058–000076 от 05.06.2023 г., издадена от Н. А. Т., ВПД Началник сектор към ОДМВР – С., с която на жалбоподателя е наложена ПАМ - прекратяване регистрацията за срок от шест месеца на ППС – лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП.

С жалбата е направено искане по чл. 166 АПК, за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, допуснато по силата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП.

По искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, съдът взе предвид следното:

Искането за спиране, е подадено в срока по чл.166, ал. 1 от АПК, от активно легитимно лице, с правен интерес във висящ процес по оспорване на заповедта, поради което съдът намира същото за допустимо.

С оспорения акт на жалбоподателя е наложена в качеството му на собственик, принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП.- прекратяване регистрацията на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] за срок от шест месеца и е отнето свидетелството за регистрация на МПС и 2бр. табели. Като правно основание за издаване на заповедта е нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 1 от ЗДвП., а именно на водача на пътно превозно средство е забранено да управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП., обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда

предварителното изпълнение на определена категория актове, той презюмира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл.172, ал. 6 от ЗДвП. за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП. се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия.

В случая от жалбоподателя не са представени никакви доказателства, от които може да се направи такъв извод. Твърдението, че лишаването от възможност за управление на МПС нанася значителни вреди на лицето, тъй като СУМПС му е необходимо за задоволяване на всекидневните му нужди, да върши своята работа, както и да полага грижи за превозването на семейството му. Посочва се, че издадената ПАМ пречатства жалбоподателя да изпълнява трудовите си задължения, понеже му се налага често да пътува извън [населено място]. В тази връзка, обаче, жалбоподателят не представя доказателства за местонахождението на работното му място и невъзможността да се стигне до него с обществен транспорт. Съдът намира посочените в жалбата съображения за изцяло бланкетни и без никаква конкретика, за да може да се направи обоснован извод, че с допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на обжалвания акт му се причиняват значителни и трудно поправими вреди. Следва да се посочи, че възникналите неудобства за жалбоподателя не надхвърлят обичайните такива, които всеки човек би изпитал без свидетелство за управление на МПС.

Предвид горното съдът намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София-град, III, 36 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на М. Д. Д., с адрес: [населено място], [улица], етаж 3, ап. 3, чрез адв. Д. Т., съдебен адрес: [населено място], [улица], етаж 3, офис 5, за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23–1058–000076 от 05.06.2023 г., издадена от Н. А. Т., ВПД Началник сектор към ОДМВР – С., с която на жалбоподателя е наложена ПАМ - прекратяване регистрацията за срок от шест месеца на ППС – лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: